

mevrouw

Flor De Winter

Geboren te Tongerlo op 26 maart 1942 en overleden
in het woonzorgcentrum Poortvelde
te Aarschot op 16 augustus 2026.

weduwe van Florent Bries

moeke van Sonja Bries en Guido Michaux
Sarah en Klaus
Stéphane

Johan Bries en Olga Buzdugan

Liesbeth Bries en Wim Goedhuys
Andrea
Gudia

De afscheidsplechtigheid rond de asurne, waartoe u
vriendelijk wordt uitgenodigd, zal plaatsvinden op
vrijdag 21 augustus 2026 om 10.30 uur in de aula
van het funerarium 'S Jegers, Dorp 63 te Herselt.

Samenkomst in het funerarium om 10.15 uur.

De bijzetting van de asurne in het columbarium op de
begraafplaats te Herselt zal plaatsvinden in intieme kring.

Een laatste groet aan Flor kan gebracht worden op
donderdag 20 augustus 2026 tussen 18.30 en 19.00 uur
in het funerarium 'S Jegers, Dorp 63 te Herselt.

*Met dank aan het personeel van het woonzorgcentrum
Poortvelde voor hun goede zorgen.*

*Speciale dank aan tante Mit en Malvine
voor hun vriendschap en toegewijde zorgen.*

Rouwadres :
Witte Bergenstraat 16, 3200 Aarschot

Soms kom ik je bezoeken
op de plek waar herinneringen wonen.

Dan wandelen we langs bloeiende viooltjes
de lange zomer in,
de berg op langs het maïsveld
en weer terug door de serre,
om druiven te plukken
die je voor ons ontpit en schilt.
Wie doet zoiets met zoveel liefde?

Een andere keer is het woensdag
en komen we terug van school.
Je kwispelt bijna even hard als Woepie,
en bakt in een mum van tijd
de beste pannenkoeken van de wereld.
Ik kreeg altijd de eerste:
de meest mislukte, de lekkerste.

Op de plek waar herinneringen wonen
ben je ook op plaatsen
waar je zelf nooit bent geweest.

Zoals die keer dat ik Bobbejaan Schoepen zag zingen
over de lichtjes van de Schelde
en ik ontroerd was in jouw plaats.
Jij zit in mij en ik heb het je nooit verteld.

Ik heb je nooit gevraagd
naar de levens die je hebt weggedroomd.
Alles wat jij hebt gegeven,
heb ik niet kunnen teruggeven.

Toch is er niemand op de wereld
die zo blij was om mij te zien
als jij.

Onderweg naar de plek waar herinneringen wonen
was je verdwaald dus ben je maar bij de oudste
gebleven,
waar je ondergestopt ligt te slapen
en moeder je een kus geeft op je voorhoofd.

Een kus die je een leven lang kan dragen.

Dit is de plek om te blijven:
hier woont de liefde
die we leren van onze moeders
en waar we allemaal naar terug zullen keren.

Sarah Michaux

